ANUL XI. No. 1208 — 6 PAGINI 6 LEI — Luni 26 Iunie 1933

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/34 — 325/35.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie : 325/34 —325/35.
Telefon provincie : 77/65.

Un campionat bine chibzuit aduce progresul

Mijlocul cel mai sigur şi mai eftin, pentru îmbunătăţirea clasei footballului este un campionat bine chibzuit.

De acest lucru am fost pătrunşi în momentul când s'a introdus la noi Divizia Naţională.

Astăzi, vom ilustra marele adevăr de mai sus prin două exemple. Unul actual şi celălat ceva mai vechi.

Luaţi cazul footballului francez. Toţi specialiştii sunt de acord, că sportul de soccer a făcut mari progrese în Franţa în anul 1933. Aceasta nu se datoreşte nici introducerei profesionalismului, nici faptului că 3—4 străini — de cele mai multe ori răsuflaţi — au jucat în echipele franceze. Singura cauză a ameliorării clasei este campionatul, proba oficială bine chibzuită care s'a disputat anul acesta.

Să luăm alt caz mai caracteristic: footballul cehoslovac.

Cunoaşteţi origina clasei excepţionale a cehoslovacilor, a căror echipe prezintă particularitatea unei ne întâlnite omogenităţi de sânge?

Incă înainte de răsboi, Slavia, Viktoria Ziskow, luau parte la campionatul Austriei. S'a ivit însă un diferend în raporturile dintre echipele slovace şi organele federale.

Urmarea a fost că grupările din actuala Cehoslovacie, au decis să boicoteze formaţiunile din restul Austro-Ungariei.

Au pus bazele unui campionat propriu şi deşi ani de zile n'au luat contact cu nici o echipă străină, au ajuns la o clasă ridicată a cărei singură explicaţie este competiţia oficială, regulat disputată ani dearândul.

Acestea sunt două exemple dintr'o serie întreagă cari ne stau la dispoziţie ca să întărim afirmaţia de la începutul articolului.

Am susţinut teza aceasta şi în momentul realizării Divizei Naţionale în România. Numai că, deşi toate regulamentele probei dela noi au fost copiate din străinătate nu s'a trecut peste un lucru foarte important: numărul competitorilor.

Spre deosebire de toate ţările din lume, numărul echipelor cari joacă la noi în campionat este foarte redus.

Consecinţele sportive ale acestui sistem le-am arătat în numerile trecute, cele materiale se vor vedea la bilanţ.

In Anglia, prima ligă cuprinde 22 de echipe. Divizione Nazionale în Italia are 20 de competitori.

In Argentina, campionatul numără 24 de participanţi. In sfârşit, în imediata apropiere a noastră, situaţia se prezintă astfel: Austria 12, Cehoslovacia 10, Ungaria 12, Jugoslavia 11, Polonia 10.

In Franţa anul acesta au funcţionat două grupe de câte 10 echipe; în viitor seriile acestea vor fi contopite.

Iată deci, că cifrele mai sus arătate, indică o tendinţă generală categorică pentru mărirea numărului echipelor participante la campionat.

De ce această tendinţă, am arătat în numărul trecut.

Peste tot, campionatul este instrumentul principal de progres.

In toate părţile există convingerea, că ameliorarea clasei se poate obţine numai printr'o competiţie, a cărei lichidare comportă un număr mare de zile şi un program variat.

La noi, problema n'a fost privită prin această prismă.

Totul a fost făcut în forma unei încercări, iată dece campionatul naţional de până acum n'a asigurat grupărilor decât un program pentru 12 zile ale anului şi atâta tot.

Momentul e prielnic pentru o reformă. Două serii a şapte echipe înseamnă compromiterea ideii căreia a corespuns realizarea Diviziei Naţionale. Viitoarea formulă a campionatului am preconizat-o: o singură grupă cu 14 echipe.

LIS.

Gustave Roth şi-a însuşit titlul...

O demonstraţie impresionantă a noului campion european şi o îndârjită rezistenţă a lui Axioti

Boxul, una din ramurile cele mai prospere ale sportului românesc, a trăit Sâmbătă o zi mare.

Incadrat într'un program interesant, matchul pentru campionatul Europei de categorie mijlocie a atras la Arenele Romane aproape 6000 de spectatori.

Pentru a patra oară, un ring românesc a găzduit un campionat european. Bucureştiul a fost teatrul unui eveniment către care s'au îndreptat privirile întregei Europe sportive.

Totuşi, la noi matchul Roth—Axioti n'a fost preţuit la justa sa valoare, nereuşind să declanşeze interesul maxim meritat.

In străinătate matchul a avut însă un ecou considerabil şi dacă înfrângerea lui Axioti a surprins optimismul suporterilor săi şi n'a adus pavilionului nostru sportiv gloria aşteptată, în schimb a isbutit ceva foarte important.

Boxul românesc îşi croeşte drum tot mai bun în concertul european. O victorie ar fi adus desigur o imensă consolidare a prestigiului nostru sportiv.

Infrângerea suferită de Axioti, nu trebue însă să dea loc la un exces de pesimism pentrucă Roth, învingătorul campionului nostru, este un om fără rival în categoria sa.

Proaspătul campion european foarte probabil că e superior şi lui Marcel Thil, deţinătorul de azi al titlului mondial.

Axioti a rezistat în faţa unui astfel de adversar.

Marele public a văzut fără îndoială prin aceiaş prismă.

Ţinuta sa sportivă, precum şi aplauzele adresate lui Roth constitue cele mai bune dovezi în această direcţiune.

Reuniunea de Sâmbătă trebue să ne servească însă de stimulent.

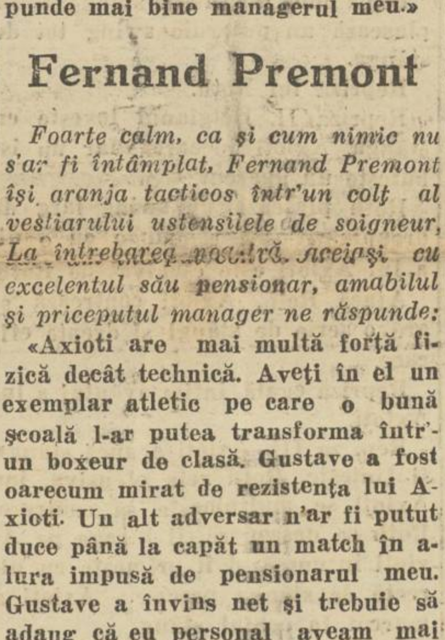
Axioti n'a isbutit la prima încercare. Va avea desigur ocazia să refacă terenul pierdut acum.

In orice caz, prin el ca şi prin Lucian Popescu privirile întregei lumi sportive au fost aţintite asupra boxului românesc. Şi încă este un câştig pentru noi.

DUPA MATCH...

Câteva declaraţii interesante

O partidă de interes excepţional cum a fost aceea dintre Roth şi Axioti, stârneşte comentarii, ori care ar fi desnodământul ei. Comentarii, bineînţeles complexe, pentrucă fiecare dintre cei cari asistă la o partidă o urmăreşte şi o apreciază dintr'un punct de vedere personal.

G. ROTH

De aceia, chiar înainte de terminarea partidei am luat un loc de strajă în cabina noului campion al Europei.

Gustave Roth

Precauţiunea noastră a fost cu atât mai necesară, cu cât felul în care a cucerit titlul i-a adus boxeurului belgian un puhoi de simpatii româneşti, revărsat copios, prin intermediul câtorva sute de gură-cască massaţi în cabina de sub scenă. Aşa că, după darea deciziei, noul campion a trebuit să facă eforturi disperate pentru a ajunge la vestiar. Cu ajutorul câtorva gardieni i s'a dat posibilitatea să facă un duş... într'o albie primitivă pusă la dispoziţie de «Arenele monumentale» *cum îi place unui ziar parisian să numească locul în care s'a disputat campionatul european...*

CU CE IMPRESII V'AŢI ALES?

«Trebue să mărturisesc că au m'am aşteptat la atâta rezistenţă. Axioti este un boxeur înzestrat cu calităţi fizice excepţionale. Prea puţin cizelate însă, din punct de vedere al technicei pugiliste. In rarele prilejuri când a putut să mă lovească, mi-am făcut convingerea că posedă un pumn destul de forte. Nu-l utilizează însă aşa cum trebue tocmai din cauza unei technici insuficiente.

«Reprezentantul dv. ar putea însă progresa dacă s'ar debarasa de unele defecte esenţiale.

«Sunt mulţumit că am reuşit să câştig titlul european în faţa unui public atât de obiectiv ca al dv. Rar mi-a fost dat prilejul să fiu victorios într'o ţară străină şi să mă bucur totuşi de atâtea simpatii.

Este pentru mine o dovadă de înaltă sportivitate şi tot odată explicaţia progresului dv. atât de rapid în boxul european.

— PROECTE?

«La această întrebare vă va răspunde mai bine managerul meu.»

Fernand Premont

Foarte calm, ca şi cum nimic nu s'ar fi întâmplat, Fernand Premont îşi aranja tacticos într'un colţ al vestiarului ustensilele de soigneur. La întrebarea noastră, aceiaşi cu excelentul său pensionar, amabilul şi priceputul manager ne răspunde:

«Axioti are mai multă forţă fizică decât technică. Aveţi în el un exemplar atletic pe care o bună şcoală l-ar putea transforma într'un boxeur de clasă. Gustave a fost oarecum mirat de rezistenţa lui Axioti. Un alt adversar n'ar fi putut duce până la capăt un match în alura impusă de pensionarul meu. Gustave a învins net şi trebuie să adaug că eu personal aveam mai dinainte intuiţia victoriei realizată în astfel de condiţiuni. Căci, înainte de match cunoşteam perfect valoarea lui Axioti şi posibilităţile sale în toate compartimentele unei lupte. Pensionarul meu — pe care-l consider drept cel mai bun boxeur din lume în categoria sa — a făcut pe parcursul celor 15 reprize, o adevărată şcoală de box.

Simpatia cu care a fost primită victoria lui Roth de către publicul dv. deşi această victorie corespundea înfrângerii unei speranţe româneşti, a fost pentru mine o dovadă în plus că sportul este sortit să facă mari progrese în ţara dv. Publicul este barometrul progresului în sport şi de aceia nu pot decât să vă felicit.

— CE PROECTAŢI?

«De azi în 15 zile Gustave îşi pune titlul în joc în faţa oricui. Pensionarul meu detestă pe campionul care fuge de luptă. Va lupta pentru titlu, ori de câte ori va avea prilejul. De altfel, a şi făcut o probă eclatantă în această direcţie, atunci când a deţinut titlul european la categoria semi-mijlocie şi pe care l-a apărat cu succes nu mai puţin decât de 14 ori.

«Dorinţa noastră cea mai vie este însă să ne întâlnim cu Marcel Thil, campionul mondial al categoriei. Şi sunt convins că în eventualitatea realizării acestei întâlniri, titlul va reveni lui Roth.

«Thil însă nu are timp pentru un astfel de match...

— «V'ar surâde un match cu Spakow?

— Suntem la dispoziţia campionului dv. despre care mi-am făcut o excelentă părere.

*

Intr'o cabină alăturată îl găsim pe d.

Göntz

arbitrul judecător unic al matchului, care, deşi austriac acordă interviewuri în cel mai englezesc stil cu putinţă.

Răspunsuri scurte, un da, un nu şi adesea o simplă mişcare din cap.

— IMPRESII?

«Roth excepţional. Axioti lipsit de technică. Belgianul technician perfect. Românul extrem de rezistent.

— Un match greu de arbitrat?

«Din contră. Ambii ascultători la comenzi.

— Ce impresie v'a făcut publicul?

[illegible]

In vestiarele din partea opusă, înconjuraţi de susţinătorii devotaţi, maestrul Alexandrescu şi Axioti sunt trişti. Maestrul deceptionat, iar elevul mâhnit că nu a avut putinţa să facă figură mai onorabilă.

Maestrul Petre Alexandrescu

obişnuit cu satisfacţii şi cu decepţii, are la dispoziţie vocabularul necesar atenuării morale a înfrângerii:

«Dacă nu i s'ar fi închis ochiul cu o lovitură de cap, Axioti ar fi putut termina în cu totul alte condiţiuni Roth a uzat de altfel şi de ţineri repetate, lucru pe care Axioti nu l-a făcut nici un moment.

Roth este fără îndoială un boxeur mare, care va ajunge în scurtă vreme la titlul mondial.

Axioti

La ceeace a spus maestrul nu am de adăugat nimic...

OLYMPIADA DIN 1936 VA AVEA FOOTBALL?

Din nou discuţii între organizatori şi comitetul internaţional olympic

In proectul de program pentru cea de-a XI-a Olympiadă, care va avea loc la Berlin în 1936 este prevăzut şi footballul.

Proectul acesta de program a fost întocmit de «Comitetul olympic german» şi a fost supus, spre aprobare, «Comitetului internaţional olympic».

Va avea totuşi football olympiada din 1936?

DISCUŢII DE PRINCIPIU

Intrebarea de mai sus este impusă de faptul că recent, «Comitetul internaţional olympic» a declarat că **nu acceptă să se plătească jucătorilor participanţi la olympiadă zilele de lucru pierdute.**

Germanii au găsit o soluţie — pentru a salva existenţa footballului la olympiadă — anunţând că: vor organiza un turneu olympic la care vor participa ţările cari, în principiile lor de amatorism, nu recunosc plata zilelor de lucru pierdute.

Cari sunt aceste ţări? Marea Britanie, Germania şi două sau trei ţări scandinave.

Este foarte important de ştiut însă ce va spune F. I. F. A. despre acest turneu care nu va fi organizat după regulamentele sale.

Refuzul Fifei este sigur.

Şi atunci?

PRECEDENTUL DELA AMSTERDAM

Germanii, în susţinerea tezei lor, fac uz de precedentul creiat cu ocazia olympiadei dela Amsterdam.

«Comitetul internaţional olympic» a refuzat şi atunci să admită plata zilelor de lucru pierdute.

Pentru a nu risca un deficit material, olandezii — organizatorii de atunci — au declarat că nu organizează olympiada, dacă nu au şi turneu de football.

După 3 luni de discuţii, «Comitetul internaţional olympic» a cedat. N'avea ce să facă. A precizat însă că admite «numai în mod provizoriu» plata zilelor de lucru. **Şi în orice caz pretinde ca această plată să fie făcută nu jucătorilor, ci patronilor acestor jucători.**

Germanii s'ar mulţumi şi ei astăzi, cu acelaş artificiu care să le acorde la olympiada organizată de ei footballul. Fiindcă pe ei îi interesează numai reţeta sigură de succes: **footballul.** Nu felul în care le este acordată.

Comitetul olympic însă — ca şi înainte de Amsterdam — se opune.

Şi de aici, noui discuţii, cari nu este exclus să se soldeze până la sfârşit cu un acord. Dar cari — deocamdată — impun întrebarea: **va avea olympiada din 1936, dela Berlin, football?**

Campionatul european

Boxul, ca şi alte sporturi,
A făcut şi el progrese,
Căci la gale lumea bună
'A'nceput să se îndese.
Vine lumea ca la nuntă,
Şi îşi dă ultimul ban,
Mai cu seamă când se trage
Campionatul european.
Fiindcă încă nu se ştie
Cine-i tartor în Europa,
Ba e Roth, ba e Axioti,
Uite popa, nu e popa.
Ard lampioanele 'n Arene
Arde chiar şi lampa mare,
Spectatorii în tăcere
Ard cu toţi de nerăbdare.
Un garçon a ars casierul
Care-a fost ne'ndemânatec,
Roth i-a ars un pumn lui Gogu,
Maistrul arde pe jăratec.
Se aude musca'n triluri,
E tăcere 'n galerie,
Linişte 'n văzduh şi pace.
Aer de Filantropie.

Dar ce-o fi cu Barosanul,
E absent sau răguşit?
Matchul se consumă'n tihnă,
Uşurel şi liniştit.
Roth e şmecher şi studiază.
Şi într'una nimereşte,
E deştept al naibii Gustav,
Nu e sec precum loveşte.
Ne-a bătut într'o repriză,
Nu-i nimic, nu-i lucru mare,
Suntem precauţi din fire,
Facem cursă de-aşteptare.
Plasatorii toţi aşteaptă
Vreun client gomos, cu nume,
Dom' Popescu tot aşteaptă
Să mai vie ceva lume.
Maistrul stă şi el şi-aşteaptă
'Adversarului să-i vie
Din senin, cum e tot cerul,
Un atac de-apoplexie.
Insă, toată lumea asta
S'a ales cu aşteptatul,
Fiindcă la sfârşitul luptei
Roth ne umflă campionatul.
Nu-i de vină nici Axioti,
Nici maestru-Alexandrescu,
Nu-s de vină nici casierii,
Şi nici Radu Ottulescu.
Numai eu am toată vina,
Şi îmi pare rău de tot,
Căci în mare îmbulzeală,
Când treceam pe lângă Roth,
Trebuia să-l ard odată
C'un ciomag sau toroipan,
Şi, odată cu piuitu-i
Luam şi titlul european.

A. NOL

Săptămâna

Primăria Municipiului este de o impresionantă inventivitate. La fiecare săptămână găseşte câte un obiect demn să capete cadou o zi de care să dispună după pofta inimei. Graţie acestei inventivităţi prodigioase am avut un sezon întreg de sărbătorire fastuoasă a tot ce ne înconjoară: lichide şi solide. Numai apa rămăsese — biata — nezeificată de onorata primărie. Asta însă până eri, când i s'a pus la dispoziţie toate bazinele din Capitală, şi pe deasupra copilul răsfăţat al primăriei, Snagovul.

Ce s'a realizat în această zi pentru cauza sfântă a apei, veţi afla la rubrica respectivă. Aici vom nota numai o coincidenţă: a fost deajuns să se vorbească în cursul săptămânii trecute mai insistent de apă, pentru ca reuniunea internaţională de box dela Arene să fie pusă în pericol. Când era mai puţin de aşteptat, o ploae răcoritoare a venit aproape din senin să potolească entuziasmul unor organizatori cari se voiau răsplătiţi pentru sacrificiile de tot soiul impuse de regisarea unui campionat european.

O pretenţie, pe care, marii noştri amatori de regal sportiv au găsit-o complect nejustificată, de vreme ce n'au onorat cu prezenţa reuniunea de Sâmbătă, decât atât cât a fost necesar pentru evitarea cuvenitului deficit. O reuniune menită, prin definiţie, să desfunde mahalalele Capitalei, a adus la Arene numai pe acei cari mai găsesc încă interesant un campionat european. Ceilalţi, cărora li s'a acrit cu atâtea campionate europene, au preferat să absenteze, pentru bunul motiv că de atâta vreme de când activăm în box, era timpul să avem şi noi campionatul nostru mondial. Până atunci lasă pe organizatori să tragă targa pe uscat şi să se descurce cum găsesc mai bine.

Nu e vorbă, sportivii aceştia cu gusturi şlefuite n'ar fi avut nici măcar satisfacţia măgulirii orgoliului naţional. Roth s'a dovedit un demn pretendent al unui trofeu atât de important, în timp ce Axioti n'a reuşit decât să-i înlesnească confirmarea unor veleităţi îndreptăţite. Nu însă fără să fi făcut tot ce omeneşte i-a fost în putinţă, pentru a răpi excelentului boxeur belgian satisfacţia unei victorii prea uşoare şi — dacă s'ar fi putut — însăşi izbânda finală. Că n'a reuşit, asta-i altă chestiune. Esenţialul în sport este însă să vrei, pentru că «nu reuşesc decât acei ce nu ştiu să voiască» (citat din Biblie).

Un exemplu edificator în această direcţie ni l'a furnizat întâlnirea Universitatea—Venus, pentru un loc de finalist al Diviziei Naţionale. Exemplul acesta îl găsiţi însă mai pe şleau tot la rubrica respectivă, aşa că renunţăm să-l trecem şi aci.

Mai ales că, în cele câteva rânduri ce le mai avem la dispoziţie, trebue să arătăm că rugby-ul a avut un match de selecţie disputat în condiţiuni normale (numai 2 răniţi) şi că atletismul bucureştean a început în fine să facă copăcel, acum la spart de târg...

L. ROŞIANU

Cupa Europei Centrale

Eri la Budapesta Sparta (Praga) a dispus de Hungaria cu 3—2 (2—1).

Matchul a contat pentru Cupa Europei Centrale.

Tot pentru aceiaş competiţie, la Viena, First Viena a dispus de Ambrosiana **cu 1—0.**

După constituirea U. F. S. R.-ului

Cum va funcţiona supremul for

Nu s'a insistat îndeajuns asupra importanţei constituirei U. F. S. R.-ului. Forul suprem creat prin Legea Educaţiei Fizice este destinat să joace un mare rol, în noua îndrumare ce se va da mişcărei sportive de la noi. Există planuri interesante, bine chibzuite proecte pentru promovarea diferitelor sporturi, pentru realizarea cărora Uniunea va trebui să desfăşoare o intensă activitate.

D-l G. PLAGINO

De subliniat că în fruntea U. F. S. R.-ului, ca preşedinte activ se găseşte d. George Plagino.

Cei cari cunosc trecutul acestui distins sportiv, marea sa autoritate şi dragoste pentru sport, pot aprecia perspectivele U. F. S. R.-ului.

CUM VA FUNCŢIONA FORUL SUPREM

Pentru activitatea U. F. S. R.-ului s'a stabilit următorul sistem de lucru.

Comitetul se va întruni săptămânal.

Pentru început, va proceda la realizarea legăturei cu federaţiile prevăzute de lege.

După ce va stabili cadrul fix al acestor legături, U. F. S. R. va face intervenţiile de rigoare, pentru aplicarea tuturor dispoziţiunilor din legea Educaţiei Fizice.

Finala campionatului naţional nu se va juca la Bucureşti

Am anunţat la timp tratativele cari au avut loc între Ripensia şi Universitatea pentruca — în cazul când vor eşi cap de serie în Divizia naţională — să joace finala la Bucureşti.

Invingând eri pe Crişana, Ripensia şi-a asigurat definitiv primul loc în seria A a Diviziei.

Universitatea, deasemeni, nu mai poate pierde primul loc în seria B.

... Şi totuşi, finala campionatului naţional nu va mai fi jucată la Bucureşti.

Se pare că tratativele dintre cele două grupări au fost întrerupte din cauza clujenilor.